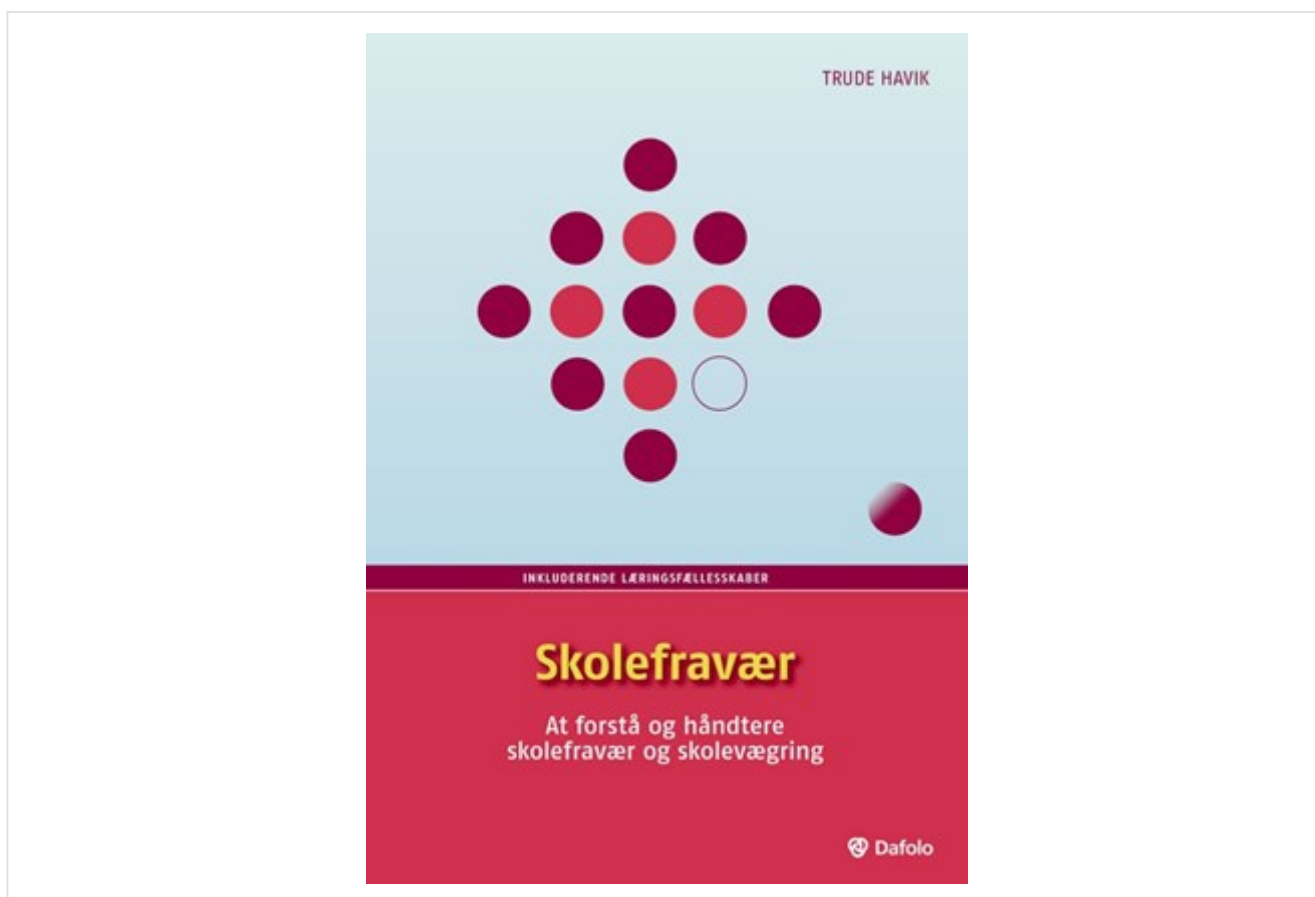

ANMELDELSE FRAVÆR 13. maj. 2019 | kl. 08:41

Forældres værste mareridt er, at deres børn ikke trives i skolen

Af: Heidi Friborg Christophersen

Samarbejde er nøglen, hvis skolefraværet skal bringes ned. Desværre ser vi, at det er inklusionsbørnene, der har mest skolefravær, og at jo længere tid der går med børn, der ikke kommer i skole, des vanskeligere er problemet.

Fakta

Titel

Skolefravær

Forfatter

Trude Havik

Pris

330

Sider

140

Forlag

Dafolo

I Norge har de en forsker, Trude Havik, der har en doktorgrad i skolevægning. Og det er ikke hendes skyld, at bogen her er tung læsning. Det tunge er, at emnet er så komplekst, og at der er så meget skyld og smerte forbundet med skolefravær.

Tidligere gav man altid forældrene skylden for, at børnene ikke var skoleparate, og at de ikke kom i skole, og det sker stadig, at forældre sidder tilbage med skylden og skammen omkring deres børns manglende succes i skolen. Og ja, selvfølgelig er der noget om det, og det kaldes "den sociale arv". For hvis forældrene har psykiske og/eller sociale problemer, og de så også har ringe uddannelse, så kan det være svært at have det rigtige ordforråd til at kunne samarbejde ordentligt med skolen.

Desuden handler det også om, hvor tidligt forældrene reagerer på deres børns skolevægning, og om forældrene forstår, at hovedpine og ondt i maven måske ikke skyldes sygdom, men mistrivsel.

Og som i alle andre af livets situationer handler det om kommunikation og tidlig indsats. Derfor handler bogen om diagnosticering af problemet skolefravær (hvilke årsager er der? Hvad er problemet? Hvordan ser det ud? Hvor tidligt kommer vi i gang med at tale om det og gøre noget ved det?).

Samarbejdet mellem skole, forældre og elev er vigtigt. Uden forældrenes bidrag kan skolen og støtteapparatet ikke klare at hjælpe et barn med fraværproblemer, og tiltagene vil have svagere virkning.

Desværre har inklusionsbørnene det største skolefravær, og det handler om at forebygge mere end om at behandle. For de forskellige tiltag kan ende i en negativ spiral, hvor barnet til sidst slet ikke er i stand til at gå i skole.

I de indledende kapitler slås det fast, at skolefravær dækker over meget andet end det, der hedder pjæk. Og at skolevægning handler om elever, som gerne vil gå i skole, men ikke kan klare det.

Det er ingen enkel sag at hjælpe børn, som ikke kan gå i skole, for der er tale om komplekse og dynamiske problematikker, som er indlejret i og flettet ind i børns hverdagsliv, skoleliv, familieliv og ikke mindst børnenes indre liv.

Bogen behandler risikofaktorer og tiltag, men er på ingen måde en opskriftsbog på, hvordan man løser problemet. Nærmest tværtimod. Faktisk slås det med al ønskelig tydelighed fast, at hvis problemet har groet sig fast, så vokser det sig hurtigt så stort, at det nærmest er umuligt at løse. Forebyggelse er vejen frem. Og denne forebyggelse handler om et forudsigeligt og trygt miljø og gode relationer – både mellem lærer og elever og mellem eleverne indbyrdes - og en tæt og god kontakt med forældrene. Og med hensyn til forældrene er den sociale arv så udbredt, at resurssvage forældre har svært ved selv at få den hjælp, de har brug for, og sjældent har overskud til at få en god relation til skolen.

For os, der har kontakt til den professionelle del af skole-hjem-samarbejdet, handler det om, at vi har pligt til at skabe et fælles kundskabsgrundlag og et refleksionsrum – gerne sammen med kolleger og skoleledelse, så vi sammen fortæller hinanden, hvad der lykkes. Og ikke mindst at vi har en god kontakt til Pædagogisk Psykologisk Rådgivning med flere.

Men lærerne kan have behov for vejledning og hjælp til at mestre de elever, som har mest brug for det, for eksempel hvordan de kan opbygge relationer til elever, der udfordrer systemet, da det er skolens ansatte, som har ansvar for at opbygge relationer til alle elever. Det er også vigtigt med et tæt skole-hjem-samarbejde for at forebygge og afhjælpe skolevægring. Desuden må kommunen deltage i arbejdet med at styrke denne kompetence.

Bogen har nogle gode afsnit om børn med diagnoser som for eksempel autisme, angstlidelser og somatiske lidelser. Hvad vi skal være opmærksomme på i den forbindelse, er godt ridset op. Men igen er der brug for tiltag på læreruddannelsen og i forhold efteruddannelse og normeringer og teamsamarbejde. Det skal ikke være den enkelte lærer, der står med hele ansvaret. Og det hjælper heller ikke at sige, at det er forældrenes skyld – heller ikke hvis det skyldes, at forældrene selv er resurcesvage. Så handler det om at kunne samarbejde med hele den sociale sektor i kommunen.

Skolemiljøet er også en afgørende faktor for skolefraværet. Alle elever har ret til et godt og inkluderende læringsmiljø, som fremmer sundhed, trivsel og læring. De voksne, der arbejder på skolen, er ansvarlige for at sikre, at alle elever har en tryk skolehverdag og et godt læringsmiljø.

Det er vigtigt at kortlægge risiko- og beskyttelsesfaktorer for skolefravær og skolevægring. Men det er også vigtigt at finde ud af, hvad der opretholder fravær, hvis dette har stået på i et stykke tid.

Det er en bog, som jeg vil anbefale på det varmeste, at man læser på læreruddannelsen, og som man tager op på skolerne som et fælles projekt for trivsel. Det kunne jo være, at det også kunne have indflydelse på lærernes sundhedstilstand, så deres sygefravær blev bragt ned.

Vandkunsten 12, 1467 Kbh K,
tlf 3369 6300, folkeskolen@folkeskolen.dk